Ч. 147 Неділя 5 (17) липня 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Вісти політичні.

(Конференциї в язиковій справі. — Тарифова анкета в Будапешті. — Голоси француської праси о справі Естергазого і Пікарта. — З іспаньско-американьскої війни.)

В справі нарад над язиковим питанєм кажуть німецкі ґазети, що представителі більшої посїлости поставили ряд змін і поправок до предложеня о язиковім законї, а всї ті зміни і поправки відповідають поглядам і бажаням, висказуваним в часї конференций предсїдателів клюбів лївиці. Ґр. Тун мав приймити предложені зміни до відомости, однако деякі надто далеко ідучі жаданя, як на пр. іменоване маніпуляцийних урядників товмачами мусїв відкинути. Задля великої ваги теперішних нарад веде ся їх довірочно і они мають лиш подати правительству інформаций. Мінїстер торговлї Бернрайтер брав також участь в конференциях.. Єго становище — як кажуть німецкі часописи — має бути знов сильно захитане в наслїдок одноголосного відкиненя проєкту закона, бо навіть єго найблизші товариші партийні признали, що проєкт, котрий мусїв виготовляти ся за єго одобренєм, не можуть Нїмцї приняти. — N. W. Tagblatt доносить, що в часї оногдашної розмови ґр. Туна з відпоручниками конференциї предсїдателів клюбів був також присутний і записував замітки Нїмців мінїстер просьвіти ґр. Биляндт. — Nar. Listy, обговорюючи відмовну ухвалу предсїдателів клюбів нїмецких, вияснюють з притиском, що чеські заступники стоять все при повнім рівноуправненю і рівній вартости обох краєвих язиків і що доси не можуть висказати своєї гадки о проєктованім язиковім законї, доки не будуть їм відомі подробицї єго переведеня. Особливо мусять відкинути проєкт товмачів при урядах і вкінци не мають ніякої причини робити які небудь уступки в користь Нїмців, щоби они запехали обструкциї. Дуже сумнївна річ — каже дальше та ґазета — щоби чеські посли, котрі брали участь в конференциї, могли уступити зі свого принципіяльного становища в язиковій справі і щоби призволили на закон, який предкладає ґр. Тун. Они приймили лише до відомости справоздане Президента мінїстрів. Реферат о тім справозданю буде допера предложений на засїданю виконуючого комітету Молодочехів і там також западе ухвала що-до дальших кроків. Доси ждали они лише на то, як скінчать ся переговори правительства з нїмецкими опозицийними сторонництвами.

В четвер зібрала ся в Будапештї конференция в справі проєкту до закона о автономічній угорскій тарифі цловій. На нарадї було богато представителів палати маґнатів, соймові посли, представителі торговельно-промислових палат та рільничих стоваришень. Мінїстер торговлї Даніель відкрив збори промовою, в котрій пояснив, що правительство уважає удержане спільности торговельної з Австриєю за найвідповіднїйше для інтересів Угорщини, але очевидно лише в той спосіб, щоби господарскі інтереси Угорщини були при тім як найбільше увзглядненї. Для удержаня того становища зробить правительство в будучности так як і тепер всьо що конечне. Однако з другої сторони мусїло правительство зробити деякі приготовленя на случай, коли би звязь цлова і торговельна мала розбити ся. Гадка немов би автономічна тарифа вимірена против Австриї, цїлком хибна. Така автономічна тарифа не єсть нїчим иншим як лиш тарифою максимальною і її буде ся уживати лиш в дуже рідких случаях.

Француські ґазети розписують ся обширно о арештованю Естергазого і Пікарта, при чім праса опозицийна стоїть по сторонї Пікарта, а праса т. зв. националїстична бере в оборону Естергазого. І так Intransigeant заявляє, що Пікарта увязнено під закидом шпигунства. Дальші арештованя мають наступити. Libre Parol називає слїдчого судию Бертілї прихильником Драйфуса, бо дїлав на власну руку. Бертілї — каже та ґазета — звернув своє слїдство просто против ґенерального штабу. В часї переслуханя питав кілька разів Естергазого: чи не намавляв єго до дїланя ґенеральний штаб. Autorité хвалить увязнене Естергазого, котрий — як каже — приносив ганьбу француському мундурови. Aurore нападає остро Бріссона, котрий — як доказує — зробив Пікарта жертвою лише тому, що той хотїв виявити правду. Пікар для любви правди покинув свою сьвітлу будучність войскову; колиб був хотїв говорити неправду, були би єго вже давно зробили ґенералом. Богато Французів — кінчить ґазета — волить тепер вязьницю Пікарта як палату Бріссона. В такім самім дусї пишуть і инші радикальні ґазети і тїшать ся, що правительство вже раз хоче покінчити з тою сумною справою і велїло зробити процес Естергазому.

Іспаньско-американьска війна наближає ся до кінця. Вість, яка наспіла вчера з Вашінґтону, потверджує ся. Сантхаґо піддало ся а іспаньскі войска будуть перевезені до Іспанії на американьских кораблях. Крім того мають Іспанцї уступити з цілої провинциї Сант-

---

24)

Послїдна воля.

(Із шведского. — Віктора Гуґа Вікстрема).

(Дальше).

— Нинї рано о шестій годинї — розповідав Каддур заходячись від плачу — стояв я як звичайно перед готелем, і дивив ся, як гості від'їзджають. Особливу увагу звертав я на велике товариство анґлїйских туристів, що посїдали до отвертого воза готелевого, та ще й прощав ся з ними, здоймивши свій фез з голови та вимахуючи ним, коли нараз побачив мою леді, що закликала послїдний шарабан [1]), сїла до него а відтак ціле товариство поїхало скоренько в сторону як до двірця. Менї прийшло зараз на гадку побічи до Вас і розповісти Вам все, що видів. Але що я знав, що моя велителька знакома з тим анґлїйским товариством, і я припускав, що она хоче єго лиш відводити, щоби відтак на двірци попрощати ся, то я не пішов до Вас, а побіг за ними. Але щоби леді може не подумала, що я за нею слїджу, то я сховав ся поміж людий на двірци, на підсїню. Я не видів, щоби она купувала білет, але коли ціле товариство і она також сїла до ваґона і поїзд рушив, то я вже зміркував, що она поїхала з ними. Я длятого біг сюди, що мав сили, щоби Вам розповісти, що я видів.

— Міріям поїхала! Покинула мене, не попрощавшись анї словечком зі мною!

Насамперед хотїв я збічи на долину до портера та наробити крику і довідати ся, куди она поїхала, але відтак розум взяв верх. Задля неї і задля мене не треба було робити ніякої сцени. Я приказав Каддурови пакувати зараз мій куфер, але без мого вихідного строю, та чекати в комнатї на дальші мої прикази. Відтак зійшов я зовсїм спокійно до портера і жалував ся перед ним, що Каддур не збудив мене досить рано, як то я єму приказав, щоби попращати ся з міс Май. По тім додав я ще оттак на здогад:

— Она вчера ще не рішила ся була, чи має їхати лиш до Фльоренциї, чи ще дальше на північ.

— Міс Май купила білет до Триесту.

Щоби утаїти моє занепокоєне, виймив я хусточку і став обтирати собі ніс.

— Она казала вчера вечером — тягнув я дальше з него — що коли би случайно не могла вже попращати ся зі мною, то лишить в своїй комнатї карточку до мене. Може бути, що й забула лишити, але як би якась знайшла ся, то пришліть її менї до моєї комнати, куди я тепер назад іду.

Я пустив ся до дверий, але відтак вернув ся, як би щось забув.

— Та й я їду нинї — до Фльоренциї. Пришліть менї рахунок. Коли відходить найблизший поїзд?

— За дв. години.

— То короткий час, але може ще зберу ся до поїзду.

Я вернув до моєї комнати, а серце в менї як би вже завмирало, та пригноблений до крайности, сїв собі на крісло. Я старав ся перед портером укрити моє зворушене, а то до послїдка відобрало менї силу. Я не міг вже анї нарікати анї плакати. Щось як би мене приголомшило сильним ударом по голові.

Нараз я схопив ся. Хтось запукав до дверий. Слуга готелевий увійшов з листом, заадресованим до мене.

Коли слуга вийшов, отворив я лист і став чим скорше єго читати:

„Дякую Тобі, мій милий, дякую Тобі за все, що Ти менї доброго зробив, дякую Тобі за ту оазу в пустини житя! Заклинаю Тебе на Твою любов для мене, щоби Ти, борони Боже не схотїв їхати за мною. Мого слїду прецї і так не знайдеш. Нехай сповнить ся моя судьба!

На віки Твоя Міріям.“

Аж тепер поплили менї сльози в очий. Я плакав як мала дитина.

Она говорила о моїй любови а заразом і заклинала мене, щоби я не їхав за нею. Коли

---

[1]) Шарабан — від француского „Char a banc“, значить „довгий віз з лавочками вздовж до сидженя“. Слова „шарабан“ уживають досить загально також і на Українї та в цілій Росиї.

хаґо і з укріплених місць в Манцанїльо, Гольґуін, Ґвантанамо і Баракоа. Супротив тої подїї переговори розпічнуть ся вже дуже скоро і з Мадриду телеґрафують, що Саґаста має намір просити Сполучені Держави о застановлене военних кроків та о подане условий мира. Також і другі держави напирають на Ішпанїю, аби заключила мир. — Супротив побіди під Сантхаґо Американцї здержали дальшу висилку войска на Кубу.

З руских товариств.

Головний видїл „Просьвіти“ у Львові полагодив на своїх засїданях в днях 7, 14, 23 і 28 н. ст. червня та 5 і 12 н. ст. липня с. р. між иншими отсї справи: 1. Принято до відомости, що за червень і липень с. р. вийшла книжочка Теофана Мороза „Образ тьми і сьвітла“; рішено продавати єї по 20 кр. 2. На збори филїї в Бібрцї дня 23 червня рішено вислати дра К. Левицкого, а на отворене филїї в Гусятинї дня 27 червня п. В. Короля. 3. На домаганє многих членів з провінциї рішено задля недогідної пори відкликати надзвичайні загальні збори. 4. Принято до відомости, що вже вийшов „Молитвеник для руского народу“ в 4000 примірниках. Продавати ся буде неоправлений на звичайнім папері по 60 кр., а на велїновім по 70 кр.; на звичайнім папери в оправі полотнянїй по 90 кр., в оправі шкірянїй по 1·20 зр., а на велїновім папері в оправі з лучшої шкіри з золоченими берегами по 1·60 зр. 5. Передано до рецензиї відчит Жука „О пчолах“. 6. Начальству суду в Ходорові дано даром книжочки для вязнів. 7. Рішено принятими майно на случай розвязаня товариств полїтичних „Селяньска Рада в Долинї“ і „Народна Рада в Старім містї“. 8. Змінений в деяких точках §-у 2 статут, принятий Намістництвом до відомости під датою 8 червня 1898 ч. 46036, рішено напечатати в 500 примірниках. 9. Рішено вислати в справі признаної соймом запомоги письмо до Видїлу краєвого. 10. Принято до відомости, що Видїл краєвий уділив позички з фонду для крамниць отсим читальням: в Скнилові 400 зр., в Колоколинї 300 зр., в Немирові 300 зр. і в Угорцї 300 зр. 11. Закуплено від перемиской филїї 1000 примірників відчиту „Про знесенє панщини“ за 20 зр. 12. Принято до відомости справоздане з віча господарско-економічного в Петрилові. 13. Рішено печатати книжочку за серпень „Про Котляревского і відродженє руского письменства“. 14. Рішено формулярі правничі: „позов“, „повновласть“ і „подання табулярні“ продавати по 2 кр. за примірник. 15. Рішено напечатати „Народний руский Молитвеник для дїтий в 10.000 примірниках. 16. Винаймлено товариству „Днїстер“ ще кілька убікаций, притикаючих до льокалю товариством дотепер заниманого. 17. Рішено розписати конкурс на стипендиї імени Т. Шевченка з речинцем до 31 серпня с. р. 18. Принято 77 нових членів.

Новинки.

Львів дня 16-го липня 1898.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс концептового практиканта Намістництва дра Богусл. Сволькена з Мислениць до Рогатина.

— **Конкурс** на запомогу стипендийну з фонду імени Тараса Шевченка на рік 1898/9 в квотї 100 зр., оголошує головний видїл товариства „Просьвіти“. О сю запомогу можуть убігати ся передовсїм убогі, талановиті лїтерати і артисти руской народности, як також убога, талановита молодїж руской народности, що по укінченю висших шкіл віддає ся спеціяльним студиям науковим. Запомогу буде надавати головний видїл „Просьвіти“ у Львові і виплачувати в двох піврічних ратах по 50 зр. Подання о надане сеї запомоги стипендийної належить вносити до головного видїлу „Просьвіти“ у Львові (ринок ч. 10) найдальше до дня 31 серпня с. р.

— **Кольонїя вакацийна для дїтий служби зелїзничої.** В Тухли коло Гребенова побудовано на памятку цїсарского ювілею красний швайцарский дім призначений на вакацийну кольонїю для дїтий зелїзничої служби. Що року буде на час ферий перебувати тут сотка дїтий біднїйшої зелїзничої служби. Гадку заснованя такої кольонїї піддав директор зелїзницї п. Вербицкий і при помочи комітету зібрав до року на ту цїль 12.000 зр. Датки складали і найбіднїйші зелїзничі робітники. Деякі фірми торговельні переслали значнїйші датки і материял на будову і уряджене. Загальна вартість тої кольонїї представляє суму 22.000 зр. Осібний комітет під проводом панї Вербицкої заняв ся шитєм постелї, мундуриків і одягів для дїтий. Дїти будуть оставати під дозором учителїв львівской школи зелїзничої. Нинї відбуває ся торжественне відкрите і посьвячене тої кольонїї вакацийної і в тій цїли виїхав зі Львова до Тухлї окремий поїзд.

— **Огонь** вибух вчера о 10-ій годинї перед полуднем в магазинї меблїв Вольфа Кавфмана при ул. Лукасиньского ч. 4 у Львові. Пожар викликала неосторожність двох суб'єктів, котрі пішли з лямпою до магазину глядати крісел. Поставили лямпу на меблях і знїд споду витягали крісла, лямпа перевернула ся і експльодувала нафта. Страти виносять 3000 зр. Шкода була асекурована в товаристві „Донав“.

— **Підозріний пташок.** В полїцийнім арештї в Перемишли находить ся якийсь жид Лейба Вльох, котрий їздив фіякром до села Оріховець і оглядав войскові укріпленя, а опісля не хотїв заплатити фіякрови належитости, і за те єго арештовано. Він сказав, що походить зі Стрия, а до Перемишля прибув собі „на прогульку“. Єго зревідовано і найдено при нїм богато векслїв і скриптів довжних. Мабуть належить до небезпечних пявок-лихварів. Поки-що уміщено єго в арештї, а полїция розвідує ся.

— **Месть старого кавалєра.** Недавно помер в Льондонї якийсь богатий старий кавалєр і в характеристичний спосіб розпорядив своїм майном. Пімстив ся именно на вісьмох — як би то сказати — не молодих панночках, котрим перед лїтами хотїв віддати своє серце, але по черзї дістав аж вісїм „гарбузів“. Тепер умираючи записав їм цїлий маєток і полишив такий лист: „Завдяки тому, що ті панї не згодили ся в своїм часї на мої предложеня женитьби, міг я вести житє спокійне і вільне від клопотів родинних. Тому і належить ся їм велика вдячність і єї виявляє моя послїдня воля.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Добрі ради.

— Вино з овочів. (Після Беттнера. IV.) Найважнїйша річ при робленю вина з овочів єсть, щоби знати си добре на кисненю соку або мощу. Що то єсть кисненє? Єсть то з'явище, котре можна видїти в кождій бочці мощу. Цукор, який єсть в соку, чи то вже з природи, чи доданий до него, переміняє ся на ґаз, званий вуглевою кислотою і на алькоголь. Вуглева кислота добуває ся з соку, робить на нїм бульки, котрі пукають і випускають єї. Можна то видїти і чути в бочці з мощем. Скоро на верх мощу стають бульки, треба лиш приложити ухо до бочки, а можна чути, як в нїй шипить і булькотить. То вуглева кислота добуває ся з мощу, мощ киснє, то перше кисненє називає ся бурливим або головним кисненєм. При тім кисненю

так, то, видко, знала мене ще дуже мало. Нї, я мусїв їхати за нею, а хочби прийшло ся менї і під землю запасти!

Та постанова додала менї нової сили. Я впорядкував мої справи, спакував при помочи Каддура мій куфер і за годину був вже готов.

— Тепер, Каддуре, треба нам пращати ся — сказав я зворушений. — Я їду дуже далеко звідси і не можу брати тебе з собою.

Він видивив ся на мене як би хотїв просити, а в очах станули єму сльози.

— Пане, возьми мене з собою! Я хочу там бути, де Ти.

Дарма. Єго сльози не сьміли мене порушити. Але я єму обіцяв, що прийму єго знов на службу, скоро лиш знову колись буду єго потребувати. В тій цїли мав він в шведскім консуляті в Альжірі подавати за кождий раз де буде перебувати, щоби мій лист міг дійти до него. На дорогу домів дав я єму досить гроший та й дещо иншого а крім того й весь мій прилад до сеансів і одїж.

Коли я вже був готов, зайшов я до портера. Я хотїв ще більше розвідатися про Міріяму.

— Панї Май перебувала в Римі довше, як то первістно була собі постановила — сказав я, держачись моєї давнїйшої тактики.

— А так — відповів він. — Вже дві недїлї тому назад чув я, як она до одної з анґлїйских дам сказала, що хотїлаби поїхати разом з ними. Але що то товариство відложило свій виїзд, то видко, що й она мусїла так зробити. Незвичайно люба дама тота міс Май.

— Така, що й сказати годі — притакнув я єму в цїлого серця.

На двірци попращав ся я сердечно з Каддуром, котрий мало що не плакав за мною. Лиш моє сьвяте приреченє, що возьму єго знов до себе, скоро то лиш буде можна здержало єго від того і додало єму трохи надії.

Я купив білєт до Триесту. Міріям поїхала була поспішним поїздом, а я поїхав за нею поволїйшим особовим, котрий задержував ся на кождій стациї. Я мав отже досить часу роздумувати. Я взяв до рук книжку з розкладом їзди і довідав ся з неї, що менї треба півтора дня їхати до Падови, куди она могла заїхати вже за дванайцять годин — отже о двайцять чотири годин скорше — а відтак ще далека дорога до Триесту! Але я з радостию спостеріг ся, що зелїзницею з Падови до Триесту треба би богато колувати. Лїпше поїхати з Венеції пароходом просто до Триесту. Тим зискав я вісїм годин. Але ще й тогди могла Міріям о шіснайцять годин скорше станути на місци.

Шіснайцять годин! Але Міріям хотїла очевидно їхати з Триесту дальше пароходом, отже або до Єгипту, або до Греции, або до Константинополя, а тогди мусїла ще задержувати ся, особливо же, коли би то судно, котрим хотїла їхати, в часї єї приїзду як-раз відпливо! Я спускав ся на моє щастє. Я мав надію, що зловлю єї ще в Триесті.

Я заїхав до того міста з Венеции за шість годин. Як-раз коли наш корабель в'їздив до порту стрітили ми пароход австрийского Льойда „Орел“. Я стояв на покладї і дивив ся на то пишне судно, коли моє око впало на якусь делїкатну постать женщини, котра на капелюсї мала синий вельон. Она видїла також наше судно, але обернула ся як-раз в тій хвили, коли мене побачила, та схилила ся над якусь книжку, котру держала в руцї.

То Міріяма синий вельон, зрадив я. То она, а не якась инша!

Кораблї минули ся борзо один попри другого. Підчас коли я заєдно дивив ся лиш на даму з синим вельоном, встала она все ще з похиленою головою та обернула ся задом до мене і куляючи пустилась до входу до сальону.

Отже то таки не Міріям? Або то може она так лиш удає, щоби мене збити з тропи, коли побачила, що я на ню дивлю ся?

Десять мінут скорше був би я ще застав єї корабель в порті і переконав ся, чи она там єсть; але тепер було вже запізно; а здержувати „Орла“ в дорозї значило би хиба вдурітн.

— Куди пливе той корабель? — спитав я одного чоловіка з залоги.

— До Атин і до Костантинополя — відповів він менї.

Вийшовши на беріг побіг я зараз до бюра товариства Льойда та попросив о спис пасажирів на „Орлї“. Міріям не була там записана.

Але таки то мусїла она бути, шепнуло менї нїби якесь перечутє.

Я переглянув той спис ще раз. Майже вже на самім єго кінци було записане імя, котре ніби огнем записало ся в моїй памяти, а то Панїнской, одно з тих імен, котрі я вимовив того страшного вечера, коли Семполов почув правду з своеї минувшости.

Там було записано: „Соня Панїнской“ — „до Константинополя“.

— Чи можу спитати, чи хто з панів видїв панну Панїнской, котра послїдного дня ку-

творить ся з цукру і *алькоголь*, котрий надає мощеви смаку вина, відбирає єму цукор і робить его упиваючим. При робленю вина найважнійша річ в тім, щоби сок довести у відповідний спосіб до кисненя, а відтак то киснене добре припильнувати. Наука показала, що киснене соку викликує рід грибків, званих *дріжджевими грибками*. Ті грибки знаходять ся всюди у воздусї і скоро лиш дістануть ся до відповідного соку, зачинають в нїм зараз розкладати цукор на вуглеву кислоту і на алькоголь, або викликують киснене. Ті ґрибки не всюди і не завсїгди дїлають однаково а длятого і киснене не завсїгди буває однакове. Богато зависить від теплоти. Чим теплїйша тота маса, котра має киснути, тим скорше розпочинає ся киснене і тим скорше відбуває ся. Мала теплота, холод, спиняє киснене або й зовсїм его здержує. Велика скількість цукру утрудняє киснене. Коли єсть за богато алькоголю, то киснене відбуває ся також поволїйше і длятого тяжкі вина можуть лиш в теплім місци добре виробити. Коли в соку за богато кислоти (квасу) а за мало білковини, на котрій жиють грибки дріжджеві, то киснене відбуває ся також неправильно. Дальше показало ся, що суть всїлякого рода грибки дріжджеві, одні простійші, гірші, другі делїкатнійші, благороднійші і лїпші. Отже і від рода грибків зависить також киснене. Найлїпші суть з дріжджів виноградового вина. Тепер же треба то мати на оцї, що до мощу в бочцї дістають ся всїлякого рода грибки і там розпочинають киснене. Які грибки возьмуть перевагу, таке буде й вино. З мощем треба длятого дуже чисто обходити ся і додавати до него дріжджів з вина. Коли в місци, де мощ кисне, (пивниця) єсть стухлість, коли бочка була нечиста, або коли теплота за мала і щораз зміняє ся, то будуть розвивати ся простійші грибки і вино буде гірше. Киснене буває трояке: початкове або *вступне киснене*, бурливе або *головне киснене* і послїдне або *лежакове киснене*. Коли кінчить ся одно а зачинає ся друге, того не можна означити. То учить практика. Чим більше цукру розложило ся на вуглеву кислоту і алькоголь, і чим більше дріжджів осїло на сподї, тим спокійнїйше буде киснене, але оно все ще відбуває ся, навіть ще й тогди, коли вино вже добре до питя і стало ясне. Коли же збільшить ся теплота, або коли додати цукру, то киснене розпочинає ся на ново. Доки ще відбуває ся бурливе киснене, то вуглева кислота мусить виходити. Для того досьвідні фабриканти лишають звичайно отвір шпунтовий отверґим і вкривають лиш зверха мішечком з піском або з дрібними камінчиками. Коли вино за борзо кисне, то не конче шкодить, лиш що тогди мощ може скиснути скорше на оцет, коли бочка за довго стоїть отвором; також вино тратить більше свою осьвіжаючу силу, коли за богато виходить з него вуглевої кислоти. Длятого треба бочку затикати, скоро то лиш можна. Як би єї підчас головного кисненя зовсїм міцно зашпунтувало ся, то вуглева кислота могла би бочку і розсадити. Длятого до кисненя придумано окремі шпунти камінні. Звичайно же до кисненя уживають короткий притятий шпунт, котрий обвивають ґазою або рідким полотном. Бочку наповняє ся так, що ще лишає ся в нїй на долоню порожного місця і затикає ся шпунтом. Коли же до 4 або 6 недїль минуло бурливе киснене, виймає ся чіп від кисненя, доповняє ся бочку і зашпунтовує ся єї довгим стіжковатим чопом (але не невим) так, щоби він кінчиком досягав вина і був завсїгди вогкий та затикав бочку щільно. Тогди розпочинає ся послїдне або лежакове киснене.

— *Як ходити коло збіжа підчас слоти.* Довга слота підчас жнива єсть тогди найшкідливша, коли сонце часто пригріває або на дворі дуже тепло, бо тогди не лиш богато зерна випадає але й збіже зрастає, солома гниє і стає недобра на пашу. Найгірше, коли збіже підчас слоти лежить на покосах. В такім случаю треба збіже часто обертати; скоро обісхло з одного боку, треба зараз ужити всїх сил до роботи і обернути знову на другий бік. Коли знате, що підчас жнива буде довга злива, то стерно треба трохи довше лишати, щоби можна на него покладати покоси так, щоби они колосєм не дотикали землї, або класти покоси так, щоби один покіс лежав колосєм на гузїрі другого. Снопи треба в полукіпки так складати: Поставити один сніп сторцом і приперти до него косо 6 до 9 снопів; обняти тогди все колосє руками, або ще лїпше, стягнути его до купи шнурком і зробити з иншого снопа шапку та насадити добре колосєм в долину. Сніп, призначений на шапку, треба вязати досить низько і робити то вже при вязаню снопів та відкладати снопи, призначені на шапку, набік, так, щоби їх можна опісля легко знайти і мати під рукою; що 9 снопів треба н. пр. один вязати на шапку. В сторонах, де бувають великі вітри, можна застромити в землю довгу тичку, встромити на ню перший сніп, зложити полукіпок доокола а відтак насадити шапку на вистаючий з середного снопа конець тички. Коли же би збіже замакало і в полукіпках, то треба в догідній порі розкладати снопи окремо або й кождий сніп розвязати та пересушити.

Переписка господарска.

Дим. Ком. в Богород. стар.: Конюшина приорана в другім роцї під збіже може заступити обірник, але треба ще зважати і на то, яке єсть поле, бо конюшина сама, коли або пізно приорана або коли пора буде недогідна, не так борзо розложить ся і не дасть зараз доброї поживи; отже треба ще подати збіжу поміч иншим способом, навезти на поле каініту і томасівки, розуміє ся тогди коли поле того потребує. Червона конюшина, коли удасть ся, має таку вартість, як 5 фір обірника по 15 сотнарів на морґ. Переорювати можна в осени і треба єї перед тим привалкувати. Відповідь на иншi питаня буде в „Переписцї зі всїми і для всїх". — **І. М. Сянік:** *Вино з ягід бзинових* (базникових) робить ся в той спосіб, що до бочівки, при котрій має бути чіп до спусканя вина (кран), дає ся 12 і пів кільо ягід, 100 лїтрів води, 20 кільо цукру і 5 кільо великих розинків. (Після того можна зробити собі і меншу скількість вина). Що дня коли маса підійде в гору, треба єї потолочити або перемішати. Коли головне киснене (гляди повисше: „Вина овочеві") скінчить ся, треба вино краником спустити і дати 250 ґрамів кристалїзованого винного каменя, розпущеного в горячій водї, а на оставшу ся в бочцї масу наляти 25 лїтрів води, перемішати, витиснути і долляти до першого вина, заткати шпунтом від кисненя та лишити так щоби відбуло ся ще послїдне або лежакове киснене а тогди спустити до фляшок. — **Ґаздинька в Станїславові:** Парічки до смаженя вибирає ся великі, наливає ся їх дуже студеною водою і відтак дрилює ся. Сируп робить ся густий з одного кіля цукру і двох склянок води. Коли сируп кипить, всипає ся до него парічки і смажить ся чверть години до 20 мінут, потрясаючи від часу до часу начинєм, щоби рівно смажили ся. Шумовину треба збирати другим кінцем срібної ложки. Коли би по чверти години ще показувала ся шумовина, то треба трохи довше смажити, але не довго, бо зробить ся ґалярета. Остуджені пряче ся до слоїка і завязує ся міхурем, під котрий дає ся ще чистий, білий і тоненький платок.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Віденъ 16 липня. Конференция більшої посїлости з ґр. Туном тревала до години 3-ої по полудни. І більша посїлість не приймила правительственного начерку до язикового закона. Кажуть, що правительство виготовить новий проєкт до язикового закона.

Новий Йорк 16 липня. Ґен. Шафтер доносить, що в Сантхаґо піддало ся до 15.000 Ішпанців. Всї они вийдуть з кріпости з войсковими почестями і повернуть до Ішпанїї.

Мадрид 16 липня. Оголошено урядово декрет королевої-реґентки, котрим зносять ся на якийсь час запоручені конституциєю особисті права свободи в цїлій Ішпанїї. Правительство оправдає ся перед парляментом з того зарядженя.

Льондон 16 липня. Тяжкі пушки зпід Сантхаґо перевозять на кораблї Ватсона, котрий має безпроволочно відплисти до Ішпанїї, де буде бомбардувати ішпаньскі міста.

пувала білєт до Константинополя — спитав я панів в бюрі. Мій голос дрожав.

— Так, мій пане — відповів один з молодших.

— А може би Ви були так ласкаві і сказали менї, як она виглядала?

— Дуже охотно: молода, дуже красна, чорно убрана, в капелюсї з синим вельоном.

Я лиш зітхнув. Отже то она!

Я подякував. — Коли відпливає слїдуючий пароход до Константинополя?

— „Цїсар Франц Йосиф" відходить звідси за вісїм днїв о першій годинї в полудне.

Отже знов о цїлий тиждень скорше від мене! Мене брала ся розпука.

— А скорше нема нїякої нагоди?

— Нема — відповіли менї відбираючи всю надію.

За вісїм днїв опісля виїхав я з Триєсту; за дальших шість днїв був я вже в Константинополи. Але що тепер дїяти? Чи Міріям вернула до Росиї? Або де она подїла ся?

Я вибрав собі знаменитий готель Місері, щоби там відпочити намучившись в дорозї, та лежав цїлий день на софі не глянувши анї разу на красу Золотого Рога.

На другий день звідав ся я у портиєра, яким би способом можна найдогіднїйше поїхати до Росиї.

— На Одесу, куди можна заїхати за яких трийцять годин. А Ваш паспорт вже візований?

— Що то значить: чи візований?

— Ви мусите дати его візувати консулеви свого краю. Дайте его сюди, я зроблю що потреба.

— Та я ще не знаю, чи туди поїду.

— Менї прийшла нова гадка до голови і я спитав:

— А чи то всї подорожні, що їдуть до Росиї, мусять давати візувати свої паспорти? Чи також і Росияни?

— Всї. Паспорти Росиян мусить візувати ґенеральний консуль або консуль в тім заграничнім містї, з котрого они виїзджають.

— Постарайте-ж ся менї о віз до росийского консуляту.

— Сейчас!

За кілька мінут опісля був я вже в бюрі росийского ґенерального консуля.

— Звинїть, що я вас труджу моїм питанєм. Котрого дня і коли виїхала звідси панна Панїньской, моя своячка? Я маю важні вісти для неї від єї родини.

Секретар розложив велику книгу на своїм столї, дивив ся там через хвилю а відтак відповів борзо:

— Княгиня Соня Панїнской предложила минувшої суботи свій паспорт до візи на виїзд до Петербурга.

Я подякував за то повідомлене і пішов.

В готели зіддав я паспорт портєрови, щоби той дав его візувати в шведскім ґенеральнім консулятї а відтак першим пароходом поїхав до Одеси. — Відтак просторими рівнинами до Петербурга, щоби тут дожити пригоди і річий, супротив котрих моє давнїйше житє було лиш дитинною забавкою!

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Лиш **50** кр. за **3** тягненя!

Послідний місяць!

I Головна виграна 100.000 корон і 3 по 25.000 корон

готівкою з 20% на податок

ЛЬОСИ ЮВИЛЕЙНОЇ ВИСТАВИ по 50 кр.

I. Тягнене: 6. серпня 1898.
II. Тягнене: 15. вересня 1898.
III. Тягнене: 22. жовтня 1898.

поручають: М. Йонаш, Кіц & Штоф, Корнман & Файґенбавм, Ґустав Макс, М. Клярфельд, Шеленберґ & Крайсер, Авг. Шеленберґ і син, Як. Штро. 34

КНИГАРНЯ
С. А. КРИЖАНОВСКОГО в КРАКОВІ

поручає
слідуючі книжки наукові педаґоґа **Райснера:**

НАЙЛІПША МЕТОДА

найлекша до дуже скорого а ґрунтовного виучення ся **чужої мови без учителя,** з поясненями **вимови** і з **ключом** на кінци кождої книжки:

„Самоук" **Руско-Німецкий** по 15, 30, 52 кр. і зр. 4·04. **Польско-Німецкий Самоук** вступний курс **(Елементар)** по 15, 30, 52 кр.; курс I-ший 90 кр., курс II-гий зр. 2·30, комплет (оба курси) 3 зр.

„Самоук" **Польско-Францускии,** курс I-ий 13 зшиток, курс II-гий 24 зшиток, Граматика Польско-Француска 10 зшиток по 22 кр., за послїплатою висилає ся лиш **20, 10** або **6** зшиток.

„Самоук" **Польско-Анґлійский** курс I-ший зр. 1·12, курс II-гий зр. 1·80, комплет зр. 2·62.

Американьский **Провідник** в бесідами анґлійскими, видане II-ге значно збільшене 75 кр.

„Самоуки **Славні Люди"** т. е. 33 житеписий найславнійших людий, з 16 ілюстрациями, зр. 1·20, в гарній оправі зр. 2·25.

Петефі Олександер король угорских поетів, безсмертний поет, убожаємий мадярским народом, поет над поетами, зр. 1·05, в гарній оправі зр. 1·80.

Дістати можна у всїх книгарнях. 17

ГАЛИЦКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4½% на рік. 7

Нїколи в житю

більше не буде
така рідка способність, аби
лише за 3 зр. 50 кр.
можна тілько красних предметів одержати: 33

зр. 3·50 зр. 3·50

1 годиннин кишеневий анкер-ремонтоар, дуже докладно ідучий, з 3-лїтною ґаранциєю
1 ґольдиновий ланцушок;
2 перстенї найновійшого фасону з іміт. золота з іміт. брилянтом;
2 спинки до маншетів, зі золота дубльє з машинкою;
1 дуже красна дамска броша;
3 спинки до сорочки (шмізетки);
1 патент. спинка до ковнїрика;
1 красна шпилька до краватки;
1 футерал на годинник анкер;
1 зеркальце кишеневе в етуї;
1 нашийник іміт. золота;

Всї ті 15 красні предмети разом з годинником кишеневим анкер-ремонтоаром коштують лише

зр. 3·50

Посилки довершує ся кождому за послїплатою.

Поневаж на случай, коли би кому не сподобало ся, звертає ся гроші, то купуючий не есть нараженний на нїяку страту.

До набутя виключно у фірми

Alfred Fischer
Wien, I., Adlergasse 10.

Іван Лушпиньский

кандидат нотарияльний
і квієскований ц. к. асистент ц. к. краевої Дирекциї скарбу у Львові **глядає посади.**
Адреса: post. rest. Львів. (35

Найсильнійше, найвисше положене здроєвище сталеве на цїлім сьвітї, найвідповіднійше заведене гидропатичне всхідної Европи при устю Дорни до золотої Бистрицї. Сезон від 1-го червня до 30-го жовтня. На послїдній стациї зелїзничій Кімполюнґ численні оказиї при кождім поїздї. Прогульки до румуньских і угорских місцевостий, возами, верхом і тратвами.

ДОРНА, Буковина.

В новім величавім домі купелевім видає ся після найновійшої системи купелї **мінеральні, сталеві, шлямові, солодові, солянкові і соснові.** Після вимогів науки урядженнй відділ гидропатичний посїдає службу виобразовану в клїницї **проф. Вінтерніца. Лїчене молоком і жентицею.** Проспекта висилає заряд здроєвий. Питаня адресувати до лїкаря здроєвого і купелевого **дра Артура Лєбель.** 32

В кождій книгарни

можна замовити 30-те видане нагородженої книжки радника мед. дра Мілера о

недугах тайних і нервових і радикальнім їх вилїченю.

За надісланем **60 кр.** в марках листових, висилає вже оплачену посилку

CARL ROEBER
Braunschweig. 11

4¾ кільо кави

netto вільне від порта за послїплатою або за попередним присланем гроший. Під ґваранциєю 31 найлїпший товар.

Африк. Мока перлова	зр	3·70
Сантос дуже добра	„	3·70
Куба зелена найлїпша	„	4·35
Цейльон ясно-зел. найлїп.	„	6·10
Золота Ява жовта найлїп.	„	5·90
Пері кава знамен. сильна	„	5·55
Арабска Мока дд. аромат.	„	6·90

Цїнники і тарифа цлова даром.
ETTLINGER & Co., HAMBURG.

НАУКУ КРОЮ
і шитя убрань дамских

систематично провадженy, подають в рядї статтїй **„MODY PARYSKIE"** найдешевше і найгарнїйше ілюстроване письмо для жінок.

Кожда з пань запізнавши ся з тими статями, буде могла без помочи кравчинї зробити для себе відповідну туалету.

„MODY PARYSKIE" коштують квартально лиш 1 злр., піврічно 2 злр., річно 4 злр., а пренумерату належить присилати до Амінїстрациї **„Mód Paryskich"** у Львові ул. Личаківска ч. 27.

Аґенция дневників і оголошень

принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).